

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل دیدگاه ملاصدرا در مساله «ارتباط وجود صمدی خداوند و وجود ممکنات»

محل انتشار:

فصلنامه حکمت اسلامی، دوره 7، شماره 26 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد مصطفائی - استایار و عضو هیئت علمی وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری

خلاصه مقاله:

خداوند خود را در قرآن با نام «صمد» خوانده است. از طرف دیگر، ممکنات نیز با صفت کثرتشان مشهود حس و عقل ما هستند. ربط وجود صمدی خداوند که جایی برای غیر باقی نمی گذارد و وجود ممکنات متکثر، یکی از مسائل اهل اندیشه الهی بوده است. نظرات مختلفی مانند وحدت شخصی وجود، تشکیک در وجود و تباین وجود خدا و ممکنات در این باب ارائه شده است. یکی از نظرات، نظریه وحدت شخصی وجود است که عرفا به آن معتقدند و ملاصدرا با اثبات عقلی آن، مدعی تکمیل فلسفه و تتمیم حکمت می باشد. بیان ملاصدرا مسائلی را به ذهن متبادر می سازد که سازگاری یا عدم سازگاری وحدت شخصی با مبانی حکمت متعالیه، یکسانی وحدت تشکیکی وجود با وحدت شخصی ملاصدرا یا مدعای عرفا و میزان وثاقت ادله عقلی وحدت شخصی وجود از جمله آنهاست. با بررسی این مسائل در حکمت متعالیه، راهی جز اذعان به وحدت شخصی وجود با همان تبیین عرفا نزد ملاصدرا باقی نمی ماند.

کلمات کلیدی:

وجود خدا، وجود صمدی، وحدت شخصی، وحدت تشکیکی، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1981145>

